

ÄR DU HJÄLPLÖS OCH HOPPLÖS?

Vad jag menar med titeln är detta, är du syndare? Om du är syndare är de "dåliga" nyheterna dessa:

Hesekiel 18:4

...Den som syndar skall dö.

3 Moseboken 5:17

Om någon syndar utan att veta det och bryter mot något HERRENS bud och gör sådant som inte får göras, ådrar han sig skuld och bär på missgärning.

Jakobs brev 2:10

*Ty om någon håller hela lagen men felar i ett så är han skyldig till **allt**.*

Ordspråksboken 17:15

*Den som **frikänner en brottsling** och den som fördömer en rättfärdig är båda **styggelser** för HERREN.*

2 Moseboken 23:7

*...ty jag frikänner inte **någon** som är skyldig.*

Om bibelns Gud är Rättvis och aldrig kan frikänna den skyldige, finns det då hopp? Ja!

De goda nyheterna, evangelium, förkunnar Guds nåd i Herren Jesus Kristus helt oberoende av människors egna ansträngningar. Räddning finns i en enda person och det är inte i dig själv, oavsett om du är hora eller "den godaste människan som finns". Räddning finns helt utanför människan själv, i Jesus Kristus.

Är du äktenskapsbrytare? Det finns hopp! Är du mördare (2 Moseboken 2:12)? Det finns hopp! Är du pedofil? Det finns hopp! Är du lögnare? Det finns hopp!

Vad jag menar här är absolut inte att alla mördare har samma "möjlighet" att bli räddad. Jag menar inte heller att det finns hopp för alla mördare utan undantag. Det jag menar är att du inte nödvändigtvis är fördömd bara för att du mördat.

Lukas 5:32

*Jag har **inte** kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse.*

De goda nyheterna är faktiskt att Gud har fördömt alla människor utan undantag (Romarbrevet 3:9-20), ingen är "högre" än någon annan i Guds ögon. Alla är syndare, inte en enda är rättfärdig i sig själv och Gud har inte anseende till person (Romarbrevet 2:11).

Gud älskar att rädda och visa nåd där inget hopp finns! Gud älskar brustna hjärtan som absolut inte har något att komma med förutom mängder av synder.

Matteus 18:11

Ty Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat.

Vad anser ni? Om en man hade hundra får, och ett av dem gick vilse, **lämnar han inte de nittionio på bergen och går bort och söker efter det som har gått vilse?**

Och händer det, att han finner det igen, sannerligen säger jag er: **Då gläds han mera över det fåret än över de nittionio, som inte har gått vilse.**

Lukas 15:20

Och så stod han upp och gick till sin far. **Och då han ännu var långt borta, såg hans far honom och förbarmade sig över honom och sprang emot honom, föll honom om halsen och kysste honom.**

Och sonen sade till honom: **Far, jag har syndat mot himlen och inför dig och är inte mer värd att kallas din son.**

Då sade fadern till sina tjänare: Bär fram den bästa klädnaden och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.

Och hämta hit den gödda kalven och slakta den och låt oss äta och vara glada.

Ty denne min son var död och har fått liv igen, han var förlorad och är återfunnen.

Och festen började.

Gud uppenbarar sin härlighet genom att Han alltid (genom hela bibeln) räddar människor som är hjälplösa och hopplösa. Detta ger Gud all ära och större ära (än om Gud räddat människor till viss del grundat på deras egen prestation). Detta uppenbarar att räddning är 100% Hans verk! Guds stora glädje och ära är Hans helt oförtjänta och okvalificerade nåd!

Läs tex berättelsen om farisen och kvinnan som kysste Jesu fötter (Lukas 7:36-50). Kristus gav farisen denna liknelse:

Lukas 7:41

Två män stod i skuld hos en penningutlånare.

*Den ene var skyldig **femhundra** denarer
och den andre **femtio**.*

*När de inte hade något att betala med, efterskänkte han
bådas skuld. Säg nu, **vilken av dem kommer
att älska honom mest?***

Jesus ville visa farisen Guds glädje och (större) ära i att rädda en (i människors ögon) stor syndare jämfört med en annan. Den "stora" syndaren kommer älska Räddaren mer eftersom hon också har fått mer förlåtet! Kvinnan i Lukas 7 bevisade detta inför ögonen på dem alla.

Lägg märke till att berättelsen (och även Jesu liknelse) inte lär att kvinnan älskade och därför blev förlåten, utan tvärtom att hon först blev förlåten och därefter visade kärlek. Denna kvinna var en av Jesu får, hon trodde på den kommande Messias som skulle komma för att rena och rädda sitt folk från deras synder (Jesaja 53:8). Hon förtröstade på Guds löfte i Messias och visste att hon fått försoning och förlåtelse i Honom.

Läs även liknelsen om arbetarna i vingården (Matteus 20:1-16):

Matteus 20:8

*När aftonen kom, sade vingårdsherren till sin förvaltare:
Kalla fram arbetarna och ge dem deras lön,
börja med de sista och sluta med de första.*

*Och när de som kom vid elfte timmen kom fram,
fick de var sin denar.*

**Men när de första kom, menade de, att de skulle få mer,
men också de fick var och en sin denar.**

När de fick den, klagade de och sade till husägaren:

**Dessa sista har arbetat en timme, och du har jämställt dem
med oss som har burit dagens tunga och hetta.**

*Då svarade han en av dem och sade: Min vän, jag gör dig
ingen orätt. Kom du inte överens med mig om en denar?*

*Ta det som tillhör dig och gå din väg. **Men jag vill ge
denne siste lika mycket som dig.***

**Eller får jag inte göra vad jag vill med det som är mitt?
Ser du därför med ont öga, att jag är god?**

*Alltså skall de sista bli de första, och de första bli de sista.
Ty många är kallade, men få är utvalda.*

Huvudpoängen med denna liknelse är att visa Guds helt fria och självbestämmande nåd och godhet. Vingårdsarbetarna som endast arbetat en timme fick samma lön av husbonden som de som arbetat hela dagen! Detta vänder upp och ner på den mänskliga iden av rättvisa. Gud visar att Hans nåd och välvilja inte "förtjänas". Gud ger fritt till vem Han vill: "*Alltså skall de sista bli de första, och de första bli de sista.*".

Alla människor utan distinktion blir kallade genom predikandet av evangelium världen runt. Men alla människor utan undantag är inte utvalda till räddning. Gud ger fritt till vem Han vill och räddar för sin egen ära!

Denna liknelse ska inte tolkas som att människan "arbetar" för att "förtjäna" räddning. Det är inte fokus eller poängen med denna liknelse. Liknelsen handlar inte heller om att alla dessa vingårdsmän var frälsta och att de bara "arbetat" olika länge. Fokus och poängen här är Guds ära i Hans suveräna oförtjänta nåd, vilket tydligt bekräftas i de sista verserna.

Psaltaren 52:10

Men jag är som ett grönskande olivträd i Guds hus.

Jag förtröstar på Guds nåd, alltid och för evigt.

Psaltaren 106:8

Men han frälste dem för sitt namns skull

för att göra sin makt känd.

Jesaja 48:9

*Men för **mitt namns** skull håller jag tillbaka min vrede, för **min äras** skull är jag långmodig, så att du inte blir utrotad.*

Se, jag har luttrat dig, men silver har jag inte fått.

Jag har prövat dig i lidandets ugn.

För min egen skull, ja, för min egen skull gör jag det, ty hur skulle jag kunna låta mitt namn bli ohelgat?

Jag ger inte min ära åt någon annan.

Låt oss även titta på vad vi kan lära oss av rövaren på korset:

Matteus 27:44

Och på samma sätt hånade honom även rövarna, som var korsfästa med honom.

Lägg märke till att faktiskt båda rövarna hånade Kristus till en början. Men sen hände något, läs:

Lukas 23:39

Men en av de ogärningsmän som var upphängda, smädade honom och sade: Är du Kristus, så rädda dig själv och oss.

Då svarade och tillrättavisade den andre honom och sade: **Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom?**

Och det är rätt åt oss att vi lider vad våra gärningar är värda, men denne har inte gjort något ont.

Och han sade till Jesus: **Herre, tänk på mig, då du kommer till ditt rike.**

Jesus sade till honom: **Sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset.**

Begrunda vem Jesus talar med här, detta var en dödsdömd kriminell rövare som hängde döende på ett kors och som just innan hånat Guds Son! Varför tror du Gud ville rädda denna man? Vad vill Gud visa här? Varför är Gud angelägen att skriva om just denna rövare i bibeln?

Ger inte denna rövare dig hopp? Har det någonsin funnits en man mer hjälplös och hopplös än denna rövare? Gud räddar alltså denna man som möjligtvis och troligtvis aldrig gjort gott i hela sitt liv. Men ändå har denne rövare genom sitt liv och öde tjänat till att ära Gud mer än många profeter, präster och kungar! Vilken tanke! Gud gjorde denne rövare till ett exempel och en förebild som bevisar för alla som läser bibeln, genom alla tider, att räddning helt är Hans verk, av nåd allena.

Lukas 23:35

Och folket stod och såg på. Och även rådsherrarna tillsammans med dem hånade honom och sade:

Andra har han räddat, låt honom nu rädda sig själv om han är Kristus, Guds utvalde.

Rövaren kom till tro på Messias där han hängde rakt vid sidan av Honom. Han hörde evangelium "predikas" av samma människor som hatade Honom (!), de sa: "Andra har han räddat, låt honom nu rädda sig själv om han är Kristus, Guds utvalde.". Kanske kom rövaren att tänka på profeterna och Jesaja 53 där Messias, Guds perfekta lamm, lider och dör i sitt folks ställe, för att rädda dem en gång för alla genom sitt tidlösa fullbordade försoningsoffer. Människorna hånade Jesus för just det som är Hans största ära: Att dömas, straffas, lida och dö i andras ställe för att rädda dem (Johannes 18:8)!

Begrunda även Paulus, mannen som Gud utvalt att skriva (minst) 13 av de 21 apostlabreven, mannen som kan anses vara den "främste" aposteln. Hur blev han troende?

Paulus var på väg till Damaskus för att förfölja och mörda kristna när Herren Jesus uppenbarade sig för honom. Dessa verser beskriver Paulus omvändelse:

Apostlagärningarna 9:3-6
Apostlagärningarna 22:10-15
Apostlagärningarna 26:16

Var det då något som Paulus "gjorde" som "kvalificerade" honom inför Gud för att bli apostel?

Hade Paulus tro? Ja, hans tro förnekade Jesus som Messias!
Hade Paulus vilja? Ja, han var på väg till Damaskus och vilde förfölja och mörda kristna! (Apostlagärningarna 8:1, 9:1-2, 22:4-5)

Paulus är ytterligare ett uppenbart bevis på Guds suveräna makt och nåd. Gud visar sin makt genom att omvända den mest förhärdade fienden för sin egen ära. Gud visar att tro och räddning helt är Hans verk (evigt liv är Guds gåva) och att Hans nåd inte till någon del är baserad (villkorad) på någon mänsklig ansträngning (gärningar, tro, val, vilja eller strävan). Gud kräver all ära i frälsningen!

Vad som hände Paulus på vägen till Damaskus är inget som är unikt bara för honom. Miraklet som skedde, otro till tro, död till liv, är något som sker hos alla Guds utvalda (om än inte lika dramatiskt). Gud stoppar oss på vår väg i livet (mitt i vår otro, synd och falska religion) och räddar oss genom evangelium.

Johannes 6:44

Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig **drar honom**, och jag **skall** uppväcka honom på den yttersta dagen.

Johannes 6:65

Och han sade: **Därför** har jag sagt er att **ingen** kan komma till mig om det inte blir honom **givet** av min Fader.

Dessa verser talar också om Paulus:

Galaterbrevet 1:15

Men då det behagade Gud, **som från min moders liv** avskilde mig och kallade mig genom sin nåd,

1 Timoteus 1:15

Det är ett ord att lita på och på allt sätt värt att tas emot, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, **bland vilka jag är den främste**.

Men jag har fått barmhärtighet för att Jesus Kristus skulle främst på mig bevisa hela sitt tålamod, till en förebild för dem som skulle komma att tro på honom till evigt liv.

Bibeln ger "större" hopp åt den värsta syndaren än åt "självberoende" religiösa människor. Gud hatar självrättsfärdighet och den mänskliga illusionen av suveränitet och självständighet (så kallad "fri" vilja lära). När Gud nämner saker som Han hatar kommer stolthet först (Ordspråksboken 6:16). Höjden av arrogans och stolthet är att hävda att människan själv faller avgörandet i sin relation med Gud. Religiösa människor som berömmar sig av sin "fria" vilja (och därmed upphöjer sig själva) ger inte Gud hela äran i frälsningen. Dessa människor tror att de själva faller avgörandet i, vad de kallar, "frälsningen". De tror att de är självbestämmande och förnekar därmed att Gud är Allsmäktig. Detta är en styggelse för Gud.

Ordspråksboken 26:12
Ser du en man som är vis i egna ögon,
då finns mer hopp om dåren än om honom.

Psaltaren 101:5
...den som har stolta ögon och högmodigt hjärta tål jag inte.

Arrogans och stolthet är ett avskyvärt mänskligt drag, särskilt bland religiösa. Läs vad som hände i templet i Jerusalem (Matteus 21:23-32).

Matteus 21:23
Och när han kom in i templet, gick översteprästerna och folkets äldste till honom, där han undervisade, och sade: Med vilken makt gör du detta?
Och vem har givit dig denna makt?

Matteus 21:31
...Sannerligen säger jag er: **Publikaner och skökor skall gå in före er i Guds rike.**

Ty Johannes kom till er och lärde er rättfärdighetens väg, och ni trodde honom inte, **men publikaner och skökor trodde honom. Och fastän ni såg det, har ni ändå inte ångrat er efteråt, så att ni trodde honom.**

Dessa religiösa människor var för stolta för att "sänka" sig själva. De såg sig själva som "högre" och ville därför inte sätta sig ner bland publikaner och horor och ödmjuka sig inför Guds profet Johannes.

Man måste komma ihåg att dessa religiösa män var väldigt morala och hängivna sin tro. Ändå säger Jesus Kristus rakt i ansiktet på dem att hororna går in i Guds rike innan de gör det! Jesus säger inte att hororna är mer

rättfärdiga än vad de religiösa är, det Han visar är att den stolte och självrättfärdige kommer stå helt utan hopp på domedagen. Den stolte och självrättfärdige är "längre bort" ifrån Guds rike än hororna!

Om en Guds profet talar så att även hororna (som levt öppet i synd) omvänder sig, hur blinda är då inte de religiösa människorna som inte vänder om? De var stolta, och inte en enda stolt människa kommer träda in i Guds rike! Sanningen krossar all mänsklig stolthet (Romarbrevet 11:5-6).

Guds suveräna nåd är något som betonas i bibeln från pärm till pärm, inte minst när det gäller Guds "organiska" folk Israel:

1 Samuel 12:22

För sitt stora namns skull skall HERREN inte förskjuta sitt folk, eftersom HERREN har beslutat att göra er till sitt folk.

Hesekiel 20:44

Ni skall inse att jag är HERREN, när jag handlar så med er för mitt namns skull och inte efter era onda vägar och era skamliga gärningar, ni av Israels hus, säger Herren, HERREN."

5 Moseboken 9:4

När HERREN, din Gud, driver undan dem för dig, får du inte säga i ditt hjärta: **"För min rättfärdighets skull har HERREN låtit mig komma in i detta land för att ta det i besittning."** Ty det är ogudaktigheten hos dessa folk som gör att HERREN driver bort dem för dig.

Det är **inte** genom din rättfärdighet eller ditt hjärtas rättsinlighet som du går för att ta deras land i besittning, utan det är till följd av ogudaktigheten hos dessa folk som HERREN, din Gud, driver bort dem för dig och så uppfyller vad han med ed har lovat dina fäder Abraham, Isak och Jakob.

Du skall veta att det **inte** är för din rättfärdighets skull som HERREN, din Gud, har gett dig detta goda land till besittning, **ty du är ett hårdnackat folk**.

5 Moseboken 7:6

Ty du är ett heligt folk inför HERREN, din Gud.
Dig har HERREN, din Gud, utvalt att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta.

Det var **inte** för att ni var större än alla andra folk som HERREN fäste sig vid er och utvalde er, ni var tvärtom **mindre** än alla andra folk.

Utan det var därför att HERREN älskade er och höll

den ed som han hade svurit era fäder som HERREN förde er ut med stark hand och befriade dig ur trälldomshuset, ur den egyptiske kungens hand, ur faraos hand.

Domarboken 7:2

HERREN sade till Gideon: "Folket som följer dig är för talrikt för att jag skulle vilja ge midjaniterna i deras hand.

Israel skulle då kunna berömma sig mot mig och säga: Min egen hand har räddat mig.

Domarboken 7:7

HERREN sade då till Gideon: "Med de trehundra män som har läppjat av vattnet **skall jag rädda er** och ge midjaniterna i din hand. Alla de övriga kan bege sig hem, var och en till sitt."

Jag vill avsluta och sammanfatta med att citera från 1 Korintierbrevet. Gud har tydligt utvalt att rädda ett folk genom Kristus, och Han har utvalt människor helt utan anseende till person och helt till sin egen ära. Ingen människa kan "berömma sig" inför Gud eftersom det är Gud själv som utvalt. Alla som räddas blir räddade av Hans nåd allena, utan anseende till personens egna ansträngningar.

1 Korintierbrevet 1:26

För se på er kallelse, bröder. **Inte många visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många förnäma blev kallade.**

Men det som var dåraktigt för världen har Gud utvalt,
för att han skulle låta de visa komma på skam,
och det som var svagt i världen har Gud utvalt,
för att det som var starkt skulle komma på skam.

Det som var ringa och föraktat i världen och det som ingenting var, det har Gud utvalt för att göra till intet det som var någonting,

för att inget kött skall kunna **berömma sig** inför Gud.

Men det är AV HONOM som ni är i Kristus Jesus,
som för oss har blivit till visdom från Gud och till rättfärdighet och till helgelse och till förlösning,

för att som det står skrivet: Den som berömmar sig, skall berömma sig i Herren.

Är du hjälplös och hopplös? Se då inte till dig själv. Titta bort ifrån dig själv och titta på Jesus Kristus, Räddaren, som utgav sitt eget liv i döden för att för evigt rädda sina utvalda. Ge Gud äran! Det är fullbordat! Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]